

להו רב הונא להנהו^ו אוונכרי כי זבניתו אסא מעכו"ם לא תגזו אתון אלא לגזוה אינהו ויהבו לכו מאי טעמא סתם עובדי כוכבים גולני ארעתא גינהו

^ווקרקע אינה נגזלת הלכך לגזוה אינהו כי היכי דליהו יאוש בעלים בידיהו דידהו ושינוי הרשות בידיכו סוף סוף כי גזו אוונכרי ליהו יאוש בעלים בידיהו ושינוי הרשות בידן לא צריכא בהושענא דאוונכרי גופייהו

אוונכרי. תגרי כל דזר להשתכר צו כגון כלים קטנים מחטין ומסריקות ולולצין וקורין מרז"ש: כי זבניתו אסא מנכריס. כשתקנו הדם מן הנכרים לאגוד צהן להושענא: ליגזו אינהו. הם יחתכוהו מן המחוצר ויתנוהו לכם: מאי טעמא סתם עכו"ם גולי ארעתא מישראל נינהו. ושמא אותו קרקע מישראל הוה: וקרקע אינה נגזלת. כלומר אינה קנויה לגזלן בשום יאוש דלעולם בחזקת בעליה היא דמקראי נפקא לן בהגזל צתרא (ב"ק קיז:) בניזקין אצל משנתלש הפרי הוי גזל והתולשו הוא גזלו הלכך לגזוה הן מן המחוצר ויתנוהו לכם שיהיו הן הגזלין ואתם לוקחין אותה

מהם והצעלים נתייחסו כזר מכל הפירות והוי יאוש אצלם ואחר כך הוא משתנה מרשותן לרשותכם. וקסדר יאוש גרידא לא קני אצל יאוש ושינוי רשות קני ואי נמי קני מצוה הצאה בעצירה הוי אם אתם תחתכוהו מן המחוצר תהיו אתם גזלים: בידיהו דידהו. אוונכרי: בידן. דידן הלוקחין אותן מהן ולדידן לאו מצוה הצאה בעצירה היא: דאוונכרי גופייהו. באותם שהם קונין לצורכם לצאת צו: